אמליה רכשה 85% מהמניות החברה תמורת 60,000 ש"ח. יש מין השקעה בחברה שאמליה יכולה לדרוש שיכירו בה כ"הלוואת בעלים", אולם סביר יותר כי אסקה זו לא תיבדק כך.

ההשקעה בחברה 60,000 ש"ח והיא נעשה לא מוטחת - לא תקבל שום כסף מהחברה מאחר ואין לחברה נכסים ונספים.

אמליה תובה לבנק על כל חובותיו (800,000 ש"ח) בתאריך 1.2.09.

החוב לעובדים המגיע מחודשים 11-12/08 לסך של 40,000 ש"ח x 5 = 200,000 ש"ח

החברה קיבלה צו פירוק בתאריך 15.5.09 - (מעל לשלושה חודשים מתחילת הליכים)

המשפט הוא בין אמליה - נושה של החברה שאינה מוטחת, לעובדים שהגישו מדין הקדימה, מאחר והפועלים על שכר עדיפה.

נכסי החברה - הבקבוק רבשם על נכסי החברה, שלפי התיאור בשאלה הם מטושים מאוד ומטבעם בהתחיבות של אמליה כלפי החברה (לעובדים הנושים - הם בעלי שיש לקחוב לו בחלוקת פירוקן), על סך של 120,000 ש"ח. יתרון לחברה יש 66,000 ש"ח נוספים שקיבלה בהלוואה בעלים בדרישות.

אל פנים, העובדים קובעים לאמליה, מאחר [redacted] ועל החוב הנגיע לכם מאמליון הקדימה. חובות בני דין הקדימה הוקמה לנושים הלא מוטחים ומאוחרת לנושים המוטחים (גם אם לא מקדים שכן הם אבדים על בסלי שעבוד כגון קלאסי - לעשות לינה - ובעלי שעבוד כגון משכנתא - לדוגמא של בנק הון וצמודה בהון - ובמקרה לבלבה). העובדים זכאים לקבל שעלה חוק פשיטת מבטוח לאומי (חוק סך של 76,000 ש"ח לעובד), כלומר - החוב שלהם יכוסה ע"י החברה (מכספי הקדימה לפי סדר נשיה) או מבטוח לאומי - שיהפוך להיות נושה של החברה בעצמו.

חוק סך של 7,119 ש"ח x 5 - לבטוח הלאומי והיה בין הקדימה, מלבד לכך, כבטוח הלאומי הוא נושה רגיל, שיכיר בחוב, 35,595 ש"ח הבטוח הלאומי בקדימה לעובדי 164,405 ש"ח - כבטוח הלאומי הוא נושה רגיל.

נסיון לתקן את מצבה של אמליה - אמליה מעניקה לבנק ערבות אישית. הבנק לא שינה אותה מנושה לנושה מוטחת (מאחר שאת החיבור חלק פירוקן ועם הפרק חלק פירוקן - אין לבנק מה לבדוק). אמליה, שלא יולם היתה נושה לא מוטחת של החברה, מאחר כי מוענקת לה ערבות הבעלים כלפי החברה, דבר ההופך אותה לנושה מוטחת (באמצעות מוענקת כנושה מוטחת מאשר).

מצב אחר, קיים חוב של אמליה לחברה בסך 120,000 ש"ח שהגיע ב 1.1.09. לכאורה כאמור, אמליה הייתה נושה מיוחדת של החברה. החוב של החברה אליה הגיע (אמליה) הפך לחוב ודאי בגשר שיגיע אמליה לבנק. הבנה הנובעת מס' 74 לחוק פשיטת הרגל

בפירוש עמ' 353 לפקודת החברות - המתיל את הסדר בפירוק חברות, ~~[illegible]~~ הסדקה ופסק
על סמך הנחת שי כי הארגון יכול להתקבל עם הטיב (החברה), רק אשר שיעלה לעשה (והבנק לעשה
בעל חוב ובאי) מרבית קיבלה החברה בן פירוק. לדעתי סדר שאין לקבוע ~~[illegible]~~ את מועד
הפירוק כמועד הקובע, פסק הסדקה 2 כן מסתרים ובחנה אותה. אמנם שילוב 350,000 ש"ח
מרים לשון בן הפירוק, לאחר חוזה זה היא מוטרדת ובלתי לגיטימי. לאחר 650,000 ש"ח - הקיבוץ
אסור (בשל שיקולים של יחוד לשאר הנושים). שתר מרבית שאלת הקיבוץ מתקיימת - מדובר על
חוב הדדי בין אותם בדבר, שני התובעים ובתים (לפחות הלקח של 350,000). המבקשת טוענת כי
הסכום של 74 ש"ח שלמעשה הקיבוץ שבן היא ~~[illegible]~~ ודאי יקבה על מנבה הנשה של החברה, ~~[illegible]~~ אולם היא אינה
לטובת ולטעמן שהיא בייחה מסוימת שהחברה מתחייבת לרווחיות רבה. אנו מוודאים על מנת בהחלטת תנאי הלה
של שמעון בתלמוד בהשפעה אשרתי נוסף מהבנק אל ~~[illegible]~~ שתשקה/יקבה שהחברה בתשלום והיא מתאימה
אחר חלוקת הפירות (כמו בדין האמריקאי), אז ניתן אותו בעדיפה לא ראויה (בדין האנגלי). בסוף הנשאלה היא
סבירה. בדין הישראלי ניתן לקבוע את כך בפרק חוקת בפירוק (~~[illegible]~~ הפרק חוקת ומהנשה אין
בזה, כי אין מסקה אושיות לעשות השוה - סעיף אחרים הבא כי בנוסף מקבר שבות מתקבר לאהבת הבסיס
והשוה). לכן, אין לבטל את סעיף 373 - ניתן בתרגה - משמש שיש בלעם מתאימות יותר (קשה מדי) אולם
גם אלפנדר בדיון המבקשת, מאחר והסעיף כולל יחוד לתחל בפירוק. מסקה הנסיבות שהיה אפשר לבטלה היא מתן
הסמכה לבנק, אך הוחשבה גם בבנק בסך עשה מוטרת. אמנם הפרה לעשה מוטרת. המבקשת יכולה
לטעון לקבלת חובות - בשל ניתוק לא ראוי של החברה מן המלה, אולם אפשר לבנות את הנדון לפי מנת
הרמת מסך רק אם אולי יוכלו לבחון את החוב לבשלות. מתמטי נסיבות הקבלה, והקבלה מתקיימת לפחות
על סכום של 200,000 ש"ח, הוא מקבל את חובם, ~~[illegible]~~ לבטח לאוומי לא יהיה מניעה לעבור את חובו.
2. בהמשך דיון הבנק הגיש לחברה סך של 300,000 ש"ח וקיבל פרעה ~~[illegible]~~ בשווי
500,000 ש"ח - כנגד החוב המתרגן, ומוטרת בהמשך. ~~[illegible]~~ בבנק בסך עשה מוטרת ביחס לחובו.
אם ~~[illegible]~~ נראה שהעדרו מהמרו של הבנק היה בהסכמה לחוזה מעמד חבלת הפירמה - אלו הבנק
היה מוטרת רק ביחס לחוב של 200,000, וביחס לשאר החוב - הוא נעשה רגיל. אשר כך היה
קורה ל- חוזה ~~[illegible]~~ אלו בית המשפט עלול לבטל את הסקה בשל הפרעת עשה, אלא אם
המפרק יוכיח כי המשך הישקוף לבנק, מראות ~~[illegible]~~ החברה הייתה חבלת פירמה. בית המשפט הסלון
הבא כי ניתן לנתק את הנדון - לפי תלק I יהיה עשה מוטרת, לפי תלק אחר - עשה רגיל והנדון יעבור
לקבוצת עשה. הבנק טען כי המועד הקובע הוא ה 15.5.09 - יום מתן צו הפירוק. המבקשת
טענו כי יום הקובע הוא מועד בשעה בתקופת הפירוק - 1.6.09, מאז השבתו המסחר הבנק
נכנס הסכמה לחוזה - תקבה שמבוקר בחברה שבייחה חבלת פירמה ואז הנקבה אסורה.

ולכן, כאשר בתאריך 30.4.09 משלחת התברה לבנק כסף 350,000 ש"ח, אפשר בנקל לראות
בכך הפקדת נושה, מאחר ומטרתה מתנים לתוך את החוב שבין חברה
לאישים, ושאר הנושה וסתרכו מכל האישים המשתתפים בתכנית של התברה. ס' 69(ו)(2)
לחוק מפשטת הכל בדומה כי לשו"ל זו הלוה בתיקה ונשנתן הסכמה מראש, וס' 355 בקובץ
התברות מקיש נושה לדיני הפירוק. הסבר דהבדלה אחרה היא שבחברה בכס.
סיבותו של תנאי, הבנק "כבר" להשיב את 350,000 ש"ח שקיבל ביום 30.4.09 בשל הפקדה
אסורה. הבנק "יראה" נושה מוטה רק בגבולות לסכום 200,000 ש"ח שהלוה בהלוואה האחרונה - ואת
זה הוא יוכל לעשות גלגל המתנה לאחר ואת מתן הפירוק חברה, וגם שהבנק הלכה אינו מעביל
נושה מוטה. בגבולות לשאר הסכום 600,000 ש"ח - הבנק הוא נושה רגיל שאינו מוטה.
(סביר להניח שהבנק ישיב רק 200,000 ש"ח ויותר על השבתו הרגה - תיאוריה מכל המקרים, הוא לא יותר לו
לעבור את הרגב נושה הוא לקי נושה שמקבלת, סבה לבנות שיבל מלון יותר).
3. הרגה שיכם לחברה הלוים, הסבה היא בסיבה בהלה המוכר (חברה הלוים) מלוקה
אשראי לקרוה (הבנה) בהנשה הרגה. בסיבה לוים מיתון. דרך גם היא אחת
אשתי דרכים שהזוגות יכולים לבחר שמלון (הדרך השניה היא הלוואת בנק). בכלל
לנשה שהרגה מלא שם חברה הלוים. מכירה באשראי + נשה = שמלון
במצבה זה, לחברה הלוים יש שמלון מל הרגה (בסתירה שלנשה בהאוי), ולבנק יש שהרגה
הקנה, מאחר בנמן בהברה שמלון בעקרון אחר, חברה הלוים מגיעה הראשונה - 10,000 ש"ח
בגבוה מל חוקה, ורק אחר הבנק יכל לדרוש מחר שישאר.
אפשרות אחרת היא לטמן כי לא מקובר מל שמלון, אלא קיימת תנאים שיחר בעלות - אלו
בהתנה החוזה אין הגבלה. בחיים בהשקה המלון בהלבנה קיבוח הבדון יראה בגד תנאים
שיחר בעלות - בגד חברה הלוים, אלא בחי בהשקה מחוזשת ויהיו את אינטרס השבתו
לפרשו את זה כשרבון מאוחר (בסיס בקלאיבו, מתגלים וכו') -
בחיבה יכיבו מתנאים שיחר בעלות -
בבנק יגבה אחרי חברה הלוים, בחיבה וגם משבון מאוחר חברה הלוים היא לוגה
לא מוטה - מאחר ואין נושה - ולכן הבנק יגבה קודם.
4. הבדבשה מחזיקה הרגבה בשווי 200,000 ש"ח בחוק החוב אליה הוא 40,000 ש"ח
הבדבשה יכולה לנבון ויבשו שמלאו לה את חובה גם שיחזיר את הרגבה
לחברה - ויגבה להסלה לחלק מל הסכום. המסרים טוב כי מדובר בנבון שאין לו
בסיס בחוק - כפי שקובע ס' 11 לחוק המטלטלין. הבדבשה יכולה כי הא

בראש ל"ג כהן מבוח ס' 19 לחוק החוזים (תרופות) - הוסר חובה הצדקה שלית.

לפי פסקי דין רד-שיורן וסרטק- ~~[illegible]~~ שלמר האובדן תיקתה - הפ' אלשיך ~~[illegible]~~ הסכירה שבדיש סעיף נוסף על סעיף ~~[illegible]~~ לחוק החוזים (תרופות), משמע שבדור שבל ל"ג כהן בסיסו הוא הסכמת חוזה. לבדש ~~[illegible]~~ סעיף נוסף.

(בדיון בדין הסבירה הפ' אלשיך כי לו נצטרך לבחון על האובדן מאחר ואין השן תביעה "מסעל ויה סרי נגל" וו"לסתפרים בימוקה" ולא אובדן הינק).

בתו כן, לו ראוי יהיה להעניק עקיפות לאובדן אחר (יופל תצוגה) שיש לו רבה לעומת אובדן אחר שהיה אתראי מצוין (אז כל תביעה אחר שלא מקבל הגדה של רבה מהתברה).

הפ' רוביגשטיין בפסק הנשבר הוסיף את הבנה של אלשיך וקובע כי ישלפרש מנשמש בדורה הראוית - ל"ג כהן הוא ל"ג כהן, בכל מקרה בו הוא מופיע בחוק - והוא יכול לפרשנות נהה - ~~[illegible]~~ לעומת, ושמר לפסיקת של ל"ג 19 לחוק החוזים (תרופות) שלא לחייב בראש ל"ג כהן מבוח החוק. הקיון הנהב טוב לאובדן ומעודם מתכלל.

המבקר מקבל את ההחלטה, וסבור שבאשר שבקרש ~~[illegible]~~ מעולם החוזים לעולם חלו חוקי הסיטון - לאשיני לתת פרשנות שלה למשמעות, כפי שעשו בפסק ארוס נ' רש"מ - כיבשו המונח "לעבר" באופן שלא הרבה יוצרו נפש שיהיו ליצק אותו. המפרק היה יכול לבטל לגמרי המורה אחרת - חלופה, כמו מתבר לחוקים חוזה הסכמת האובדן בפסקה אחת מתמשכת לפי האובדן ~~[illegible]~~ והבהיר בפסקי דין ארוס נ' רש"מ לעומת פסק נ' בוביל נ' אוברגן.

ב. הקיים חובות ניתנות מתבטלה לפי סעיף 6(ב) לחוק החברות - דורש התקיימות התנאים הנדרשים בסעיף 6(א) - לעומת שיהיה ניתן להראש מסך.

הפ' רוזנן בפסק ושלי דרייסמן כתב כי לו בכל מקרה בו יש הלוואות בטלות - נראה אוטומטית כאילו יש מעבר של מיזמן דק - אז שכל שאר נפטי החברה משוחררים אז שהמלווה לו ~~[illegible]~~ מסתפק בשעבוד, בפסק אלעדותי בפסק ההון הצנוע היה 190 שח ויותר הלוואות בטלות רק שהבטלות נהיה מהרווחת בכל מניות המתחמק מהנושים כשל אשיות משמעות לפירמה.

~~[illegible]~~ הפ' רוביגשטיין סבר שלא מספיק שיהיה רק "מיזמן דק", ולא ברור משהו נוסף - כאן מוגדר המבנה ונו'. בשאר הדוק - הפ' פרוקצ'יה ואחרים - מספיק מיזמן דק שלא לגרום מסך - ~~[illegible]~~ המבנה בין הקיים אוקלות.

בפסק סלומון הנשלי הקשה כי הלוואות בטלות שמאוחר הן שעבוד - אין לקיים.

לדעתו סבור שאין ~~[illegible]~~ צריך לשנות ~~[illegible]~~ דבר כי השעבוד בטל (הנשק לבשמרת של הבעיה שאינה מבשרה אם שקרון הפוגבים ~~[illegible]~~ בהנשש בדבר שש לתת לו משקל משמעותי).

בישראל, הנרגה מבקר של מבנים הקשה ראוי שבית המשפט יקשה בעקר הנשיר ויקחה חובות, בעיקר מבוקר בעבודה של בוחנת מהמה מעבר הבטלות, מעדף בשמר בקיקה של "בעדכון ותקדון" מעבר בשמר המשפט (מנגנון זה בשמרה בקנים Enhanced scrutiny).